

„És az Ige testté lett, és lakozék mi közöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét.” (János 1,14a)

ÓRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2020 • VI. Évfolyam • 4. szám • Ára: 1,25 lej

Áldott, békés karácsonyt
és reményteljes,
boldog új évet kívánunk!

Az Órállók szerkesztősége

A koronát Jézus viseli, nem a Covid-19

London és Pozsony imában összeér a járvány idején. Dr. Békefy Lajos

*Pénteken (November 13.)
Angliában és Írországban a
Nemzeti Ima és Böjtnapon
milliónyi keresztyén testvérünk
zengte a győzedelmi éneket:
Királlyá Jézust, Jézust
koronázzátok!*

Hiszen „nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön” (Máté 28,18), nem a koronavírusnak, nem a világjárványnak, hanem a világ Megváltójának. Őhozá szálltak az imák, hogy mutassa meg népének a világjárvány okozta próbatétellel a célját, a Hozzá vezetés, az Istenhez vezetés, a megtérés, szabadulás, hitben járás kiútját ebből a pandé-

miából. A bűnön, halálon, hitetlenségen győztes Krisztushoz kiáltottak milliók, a Győztes Legyőzötthöz, a Victor quia Victimához. Aki fölött nagypénteken látszólagos győzelmet vett a világ, az ördög, a vakbuzgó vallásosság, de Akit harmadnapra igazi, teljes győzelemmel ajándékozott meg mennyei Atyja. Et resurrexit tertia die. Akkor mindörökké Győztesé lett a legyőzött.

Őhozá szóltak az imák a szigetországban, Aki a szmirnai gyülekezetnek ezt üzenté, s ma nekünk is: **Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni... Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.**

(Jelenések 2,10).

Akinek örök királyi trónusa előtt, az üvegtenger mellett a huszonnégven leborul és imádja az örökkön örökké élőt és koronájukat is leteszik a trón elé és kimondják azt, aminek kimondására a pandémiával el akar vezetni minket is a Lélek:

Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom. (Jelenések 4,9-11).

Majd a patmoszi látnok, a vak János később ezt írja:

És láttam a megnyílt eget: íme, egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, szeme tűz lángja és fején sok korona, és ráírva egy név, amelyet senki sem ismer rajta kívül... (Jelenések 19,11-12).

Folytatás a 2. oldalon

A koronát Jézus viseli, nem a Covid-19

Ez elé a szenvedések töviskoronáját ismerő, elfogadó, éppen ezért a dicsőség királyi koronájára méltatott Fiú, Megváltó Urunk elé borult le Anglia és Írország imádkozó népe november 13-án, az 1800-as évek közepén Pozsony és Felvidék hívő magyar, német, szlovák népe, s borulhatunk le ma, s minden napon mi itt a Kárpát-medencében, hogy anyanyelvünk ízes szavaival mondjuk el hálaimáinkat, alázatos kérésünket, s igazítsuk oda szent akaratahoz a mi akaratainkat. Amiként Király Jézusunk főpapi imájában háromszor is kérte:

„...hogy mindnyájan egyek legyetek, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennük legyetek...” (János 17,20-23).

Pozsonyi énekes könyörgés járvány idején megmentésért

1. Ha a Te szemed nem őriz minket, ha a Te hatalmad nem lesz erősségünk: ki őröködik felettünk, ki segít nekünk, szegényeidnek? Nyomorúságunkban Hozzád sietünk, kezünket összefonva, s kérünk: Irgalmazz nekünk!

2. A járvány mérge egyre terjed köröttünk, irgalmazz nekünk! Ne engedj halálba hullani minket. Nézd Urunk, megsiratjuk bűneinket, bocsáss meg, bocsáss meg nekünk! Irgalom Istene, ne hagyj elvesznünk!

3. Nincs az a gazdagság, nincs az a kincs, nincs olyan hely, mely oltalmunk lehetne. Jajgatnak itt az özvegyek, ott a szülők, amott meg az árva gyermekek. A járvány halálos lehelete utoléri azt is, ki menekülne előle. Kegyes és kegyetlen, igaz és hamis embert mind.

4. Ügyeskedés és előrelátás nem segít itt már. Sehol nem vagyunk biztonságban, csak a Te sátradbán, Uram. Segíts, segíts a szükség idején, Urunk! Parancsolj a halálnak, ne sokáig végezze aratását!

5. Maradj a haldoklók mellett, hogy megpillanthassák orcádat, s akik még élnek, őrizd meg őket, Urunk! Csendesíts le minden veszedelmet, félelmet és fájdalmat, jó Urunk, hogy minden kereső szív hamarosan tapasztalja: Te segíteni fogsz.

6. Akkor majd egész néped örvendezni fog Előtted, és Szabadítóként magasztal Téged. Áldja kegyelmedet. S akkor új élettel sietünk Hozzád, jókedvvel és hűséggel, és énekeljük majd Neked szabadításunk dalait.

(Forrás: Új és teljes pozsonyi énekes- és imakönyv nyilvános istentiszteleti használatra, Pozsony, 1845.)

Karácsonyi szeretethimnusz

*Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal,
égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel,
de a családom felé nincs bennem szeretet,
nem vagyok egyébb, mint díszlettervező.*

*Ha a konyhában fáradozom, süteményeket sütök kilószámra,
ízletes ételeket főzök, és az evéshez az ünnepkörnek
megfelelő csodálatosan megterített asztalt készítek elő,
de a családom felé nincs bennem szeretet,
nem vagyok egyébb, mint szakácsnő.*

*Ha a szegénykonyhában segédkezem,
az öregek otthonában énekeket zengek,
és minden vagyonomat segélyként elajándékozom,
de a családom felé nincs bennem szeretet,
mindez semmit nem használ nekem.*

*Ha majd a karácsonyfát csillogó angyalkákkal
és horgolt hópelyhekkal díszítem fel,
ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek,
de Jézus nincs a szívemben,
akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.*

*A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.
A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.
A szerete nem ideges és nem feszült az időszűke ellenére sem.
A szeretet nem irigylis mások nagyobb bőségét.*

*A szeretet nem türelmetlen rigolyás, idős szüleivel,
hanem örül, hogy még vannak.
A szeretet nem kiált rá a gyerekekre,
hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte,
hogy vannak és útban tudnak lenni.*

*A szeretet nemcsak azoknak ad,
akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza
meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.*

*A szeretet mindent elvisel, mindent hisz,
mindent remél, mindent eltűr.
A videójátékok tönkremennek,
az ékszerek elvesznek, a számítógépek, ájfonok elavulnak,
de a szeretet, amelyet egymásnak adtunk, örökre megmarad.
A szeretet soha el nem múlik. (Forrás: internet)*

„Áldás, békesség Istentől!”

Határtalan köszöntés a Magyar Református Presbiteri Szövetség 30 éves jubileumára

Szövetségünk, mely az Országos Presbiteri Szövetség kényszerű feloszlata után 1990-ben Magyar Református Presbiteri Szövetséggé alakulhatott meg újonnan, missziói feladataiban megfogalmazta a trianoni határon túlra szakadt egyháztestekkel való kapcsolattartás fontosságát. Ennek keretében a 2008-tól kezdődő időszakban egyre több konkrét jele mutatkozott meg a szándéknak, és sorban aláírásra kerültek az anyaországi és királyhágómelléki majd az erdélyi egyházkerület megyei szervezetei közötti együttműködési nyilatkozatok. E folyamat részeként, hála Istennek, egyre gyakrabban találkoztunk egymással, és ezeknek a találkozásoknak az élményei adtak indítást kezdeményezésemre. Azt hiszem, közös tapasztalásunk, hogy amikor találkozunk egymással anyaországi és a

trianoni határtól keletre szakított területen élő reformátusok, presbiterek, lelkipásztorok, akkor az üdvözlés szavai elárulják, ki melyik irányból érkezett. Hiszen mi a tradicionális köszöntést így mondjuk: „Áldás, békesség”, a másik oldalon élők pedig ezzel válaszolnak: „Békesség Istentől” – és fordítva. Azután igyekszünk udvariasak is lenni, és a másik oldali formát mondjuk, de van, amikor tanácstalanok vagyunk, hogy melyiket használjuk. Nos, amikor egyre gyakrabban részese lehettem ezeknek a pillanatoknak, és az oda-vissza köszöntésekben elhangzott szavak egyre többször ismétlődtek a fülemben /Áldás, békesség – Békesség Istentől/, akkor a belső hallásomban, a szívemben megszületett egy gondolat: Azt hiszem, nekünk anyaországiaknak nincs kétségünk afelől, hogy mind az áldás, mind a békesség Isten

ajándéka, hiszen a múlt században még általános volt, ma már egyre ritkább válaszként hangzik az „Áldás békesség” köszöntésre az „Istennek dicsőség”. /Kár, hogy „kiment a divatból”./ Tehát mind az áldást, mind a békességet Tőle kérhetjük el és Tőle várhatjuk, ezért jó szívvel kiegészíthetjük a köszöntést a békesség szóval. Aztán a kényszerhatár túlsó oldalán élő testvéreink is minden bizonnyal úgy gondolják, hogy a békesség mellett az áldás is nélkülözhetetlen része a keresztyén életnek, és jóleső érzéssel szabad kérni a békesség mellett az áldást is az üdvözlés partnere számára. Mindezeket átgondolva született meg az „összevont” köszöntési javaslat: Áldás, békesség Istentől! És ennek a változatnak van egy szimbolikus üzenete is: a két köszöntést a vízszintes vonalon egymásba tolva a két „békesség” középen egymás fedé-

sébe kerül, „megvastagodik”, és ezzel egy olyan Istentől elkért, megkapott, megerősített békességgé válhat, amit valóban csak Isten adhat. Ez az Istentől kapott békesség segíthet a határok lebontásában és erősíti lelkünkben magyar református egységünket. Ez az a békesség, amely valóban minden értelmet felülmúl, és amely megőrzi szívünket és gondolatainkat Krisztus Jézusban. Ennek az új „alternatív” református köszöntési formának az első nyilvános bejelentése a fent leírt gondolatokkal 2011-ben az Aradi Egyházmegye presbiteri konferenciáján a kisperegi templomban történt meg. Az eltelt évek során számos pozitív visszajelzés érkezett, és a gyakorlatban egyre kedveltebb lett a használata. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem az évszázados

református hagyományokban gyökerező köszöntési formák helyettesítése a cél, hanem azt a választási lehetőséget kínálja fel, hogy az Anyország és Királyhágómellék, meg Erdély területén szervezett konferenciákon, rendezvényeken, személyes kapcsolattartásukban, levelezésünkben jó szívvel használhassuk egységünk, összetartásunk szóban vagy írásban kifejezett jeleként. Így köszöntsük most is egymást ebben a jubileumi esztendőben, hálát adva szövetségeink megtartásáért, a közös programok, találkozások áldott lehetőségéért, az egymás hite általi gazdagodás ajándékaiért Áldás, békesség Istentől!

Dr. Tóth János,
a MRPSz Missziói és
Diakóniai Bizottsága és a Békési
területi szervezet elnöke

„Jöjjetek, mert már minden készen van”. (Lukács 14.17)

A Nagybányai Egyházmegyében (betartva az előírt egészségügyi szabályokat) 2020. szeptember 19-én egyházmegyei presbiteri konferenciát tartottunk a Nagybánya-Újváros templomában.

A konferencia **Nt. Gellén Sándor**, egyházmegyei esperes igehirdetésével kezdődött, aki Pál apostol a Korinthusiakhoz írott első levelének 1. fejezetének 4-9 verseit olvasta, és a 9. verset magyarázta az egybegyűlteknél: „Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.” Az esperes kiemelte Isten hűségét, aki szereti az engedelmes embereket, aki meg akar tanítani bennünket is arra, hogy legyünk hűségesek mindahhoz, amit Ő adott számunkra: szülőként a családban, a házastársunkhoz, a szüleinkhez, a közösséghez amelyhez tartozunk, ahol szolgálunk, ahol presbiterek vagyunk, a szomszédainkhoz, a testvéreinkhez, az emberbarátainkhoz. Tudunk-e, akarunk-e hűségesek lenni és hűek maradni az Isten házában elmondott presbiteri eskünkhöz – fel a kérdést az esperes úr, ahol mindig a szeretet kell vezéreljen bennünket a cselekedeteinkben. Legyünk hűségesek Jézus Krisztushoz, és ne feledjük az ige szavát: „Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját” (Jelenések 2.11) - hangzott el a zárószóként.

Nt. Tasnádi András Zsolt, a helyi gyülekezet lelkipásztorának köszöntő szavai után **Lakatos Nella**, az egyházmegye presbiteri szövetségének elnöke üdvözölte a megjelenteket. Elmondta, hogy ez a konferencia a világjárvány miatt eltér az eddigiektől, nincsenek meghívott vendégeink és Tóth Adrás kerületi elnökünk is üd-

vözetét küldi és eredményes munkát kíván a résztvevőknek. Kiemelte, hogy ezt az évet az Eucharisztia évének nyilvánították, ami görög szó és szinonimája az oltári szentség, az úrvacsora. Ezt minden felekezeti – a maga teológiai nézeteinek megfelelően - szentségnek tekinti, amikor Isten legjobb fiára, a Názáreti Jézusra emlékezünk, akinek egész élete és tanítása egy bizonyosságtevés a szeretet, a türelem, a megbocsátás szükségességéről. Elmondja, hogy az úrvacsora vétele új testvéri, baráti szálak kialakulását idézi elő, megbocsátásra sugall embertársaink iránt. Sajnos, sokan kivonulnak és nem élnek a szent vacsorával, különböző okokkal érvelnek, de megfelelnek arról, hogy az úrvacsora a szövetségnek, a hitnek a megerősödését hozza a megváltás áldásaival, amelyek a bűnbocsánat mellett az egészséget, a szabadulást, a jólétet és az örök életet adja nekünk.

Nt. Lovász István a Máramaros-szigeti egyházközség lelkipásztorának előadása is az úrvacsora évéhez kapcsolódik, címe: **Miért (nem) úrvacsorázunk?**

Előadásának első részében az úrvacsorázás történeti alapjáról beszélt, kiemelve Pál apostol 1Kor 11,23 versét, amit az úrvacsorázó keresztyén ember hall úrvacsoravételkor a templomban, beszélt Krisztus utolsó vacsorájáról, kiemelve, hogy az Ő rendelete, parancsa hogy úrvacsorázzunk, ami a Káté 75. kérdése-felelete tartalmaz: „Krisztus nekem és

minden hívőnek megparancsolta, hogy egyem ama megtöretett kenyérből és igyam ama pohárból az Ő emlékezetére”. Miért úrvacsorázunk, azaz mi az úrvacsorázás lényege és célja kérdésre adott magyarázatot a továbbiakban az előadó. Verre a kérdésre is a hitvallásunk 66. kérdés felelete megadja a választ: Mik a sákrámentumok? „Látható szent jegyek és pecsétek amelyeket Isten szerzett, hogy az azokkal való élés által az evangélium ígértét velünk annál inkább megértesse és megpecsételje, tudniillik azt az ígértét, hogy Ő Krisztus keresztfán való egyetlen áldozatáért közülünk kinek-kinek bűnbocsánatot és örök életet ajándékoz”. A prédikációnak, mint hirdett igének és az úrvacsorának mint látható igének ugyanaz a célja - mondja az előadó -, rámutatni Krisztusra, közösségbe hívni vele. Ugyanakkor felhívja figyelmünket arra, hogy a reformáció tanítása során meg kell különböztetni a jegyet és a jelzett valóságot - a jegy a kenyér és a bor, és a jelzett valóság a Krisztussal való közösség - aki valóságosan a Szentlélek által van jelen az úrvacsorában. Az úrvacsorázás egyrészt emlékezés Jézus kínhalálára a Golgotán, de utal a feltámadott és élő Úrnak a jelenlétére is, hiszen nemcsak arra gondolunk, hogy bűneinket hozzuk Őhozza, hanem arra is, hogy feltámadott és él, és uralkodik, az övé minden hatalom mennyen és földön, sőt még a jövőt is látjuk és hisszük.

Folytatás az 5. oldalon

Az úrvacsora egymással is közösségre visz, és a Krisztus-közösség meghatározza a gyülekezeti közösséget is. Figyelmeztet az előadó, hogy ne feledjük el, hogy az úrvacsorát Jézus rendelte el, Ő jelen van amikor a keresztyén gyülekezet ezt cselekszi.

Az úrvacsora elhanyagolása bűnös mulasztás és közömbösség, mellyel megsértjük a mi Urunkat. Jegyezzük meg, hogy az igehallgatással és a sákrámentumok vételével vallja meg és bizonyítja meg a gyülekezet, hogy Krisztushoz tartozik és az ő számára tartja fenn magát. Miért nem úrvacsorázunk? – teszi fel a kérdést az előadó. Sokszor elhangzik, hogy méltatlanok vagyunk arra, hogy Krisztus testét és vérért magunkhoz vegyük, de nem az a kérdés, hogy ki méltó

rá, hanem ki hogyan járul oda. Méltatlan az, aki hazudik Isten előtt is és önmaga előtt is, aki tökéletesnek tartja magát, lenéz másokat, jobbnak véli magát embertársainál. Jegyezzük meg, hogy megtérés nélkül, képmutatásból úrvacsorázni nem szabad. Nem az veszi méltatlanul, aki bűnös-jegyzi meg az előadó-ellenkezőleg, az úrasztalához azoknak kell jönniük, akik tudják magukról, hogy bűnösök és tudják, hogy mire kérnek bűnbocsánatot, mitől akarnak megszabadulni. Méltatlanul azt jelenti, fel nem fogni, meg nem érteni, nem hinni mindazt, amit Krisztus megtöretett teste és vére jelent.

Az előadás további gondolkodásra serkent, hála arra indít és készletet hogy bizalommal, örömmel és alázattal éljünk az úrvacsorával, erősödve a

Krisztussal és egymással való közösségben - fejezte be Nt. Lovász István előadását.

A konferencia záró áhitatát a Nagybánya-Újváros beszolgáló lelkipásztor, *Pop Péter Ádám* végezte Pál apostol Filippiekhez írott levelel. fejezetének 27-30 versei alapján kiemelve azt, hogy valódi keresztyénként ne dicsekedéssel hívjuk fel magunkra a közösség figyelmét, hanem tetteink bizonyítsák azt, hogy példaképei vagyunk a gyülekezeteinknek hitben, buzgóságban, szeretetben, hűségben.

Az elnökhosszú megköszönte a lelkipásztorok szolgálatát, az előadó felemelő és tanulságos előadását, a presbiterek jelenlétét és Isten további áldását kívánta életükre, családjukra.

Lakatos Nella, szövetségi elnök

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, a kik Istent szeretik, minden javokra van...” (Róma 8,28a)

Hiszem, hogy Isten Igéje mindig élő és ható. Hiszem, hogy Mennyei Atyánk szava nem csak Noét és családját mentette meg a pusztulástól, hogy később Ábrahámot és leszármazottait, vagy Mózeszt a választott néppel vezette a pusztán át. Hiszem, hogy évszázadok, évezredek múltán ugyanaz az Ige vezette, óvta világháborút megélt nagyszüleinket is, és ez a Mennyei Szó ad számunkra is békeséget és reménységet mai összekuszálódott világunkban!

A Biblia gyermekkorom óta különleges helyet kapott az életemben. Nem csupán egy könyv, amelyet jó olvasni, hanem sokkal inkább iránytű, amely vezet, tükröz, amely rámutat hibáimra, hiányosságaimra...vagy éppen egy bátorító levél Mennyei Atyámtól. Sokszor belegondoltam abba, hogy milyen szoros kapcsolatuk lehetett a Szentírás íróinak Istennel, Aki a füleikbe súgta egy-egy könyvnek a tartalmát. Vajon a nap melyik szakaszában találtak arra a csendre, amikor tisztán hallották az Ő szavát, amikor szívükben, lelkükben nem a világ zaja zakatolt, gondolataikat nem a mindennapi gondok töltötték be?

Nagy örömmel töltött el egy októberi vasárnap délelőtti istentisz-

teletről kiérve az, amikor a tiszteletesasszony nekem és néhány nőtestvérnek arról a kezdeményezésről számolt be, mely szerint önkéntes, lelkes egyháztagnak közreműködésével Svájc és Kína után, Királyhágómelléken is „megszülessen” a Krízis Biblia – Covid Biblia. A kézzel másolt teljes Biblia nem csupán egyedi darabja lenne egy Levéltárnak, de a másolás, kézzel történő írás során sok-sok ember hajolna a Szentírás fölé, mélyülne el annak világában, és Isten Szentlelke által hallaná meg annak reá vonatkozó üzenetét.

Megtisztelve éreztem és érzem magam, hogy én is részt vehettem ennek a feladatnak a teljesítésében. Először *Jób könyvéből*, majd *Jeremiás Siralmaiból* is kaptam egy-egy részt másolásra. Másolás közben ráébredtem arra, hogy bizony nem csupán a *Szentírás íróinak*, majd annak *fordítóinak* - a teljes magyar nyelvű Bibliánk első fordítójának, Károli Gáspárnak - volt szüksége arra, hogy Isten Lelke vezesse munkájában. Éreztem, nekem, egyszerű másolónak is szükségem van a csendre, figyelemre, de legfőképpen a Szentlélek vezetésére, hogy úgy sikerüljön lemásolni azt, hogy egyetlen vessző vagy pontocska se vesszen el. Úgy gondolom, a má-

solás során még több figyelemre van szükségünk, mint amikor csak egyszerűen olvassuk az Igét... Vágytam arra, hogy még többet másolhassak, még többet csünghessek ilyenképpen Isten szaván!... És mintegy feleletképpen kaptam a telefonhívást Tóth Andrásról, a Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség elnökétől, aki újabb részek másolásával bízott meg *Mózes harmadik könyvéből*.

Feleségként és családayaként bezárt (templom- vagy iskola-) ajtók, korlátozott lehetőségek mellett is legfőbb támaszom a Mindenható, feladatomban pedig, hogy a rábízottak tekintetét Reá fordítsam. Hiszem, hogy közös családi áhitataink mellett az Úr a Biblia másolása által is formálta, alakította saját családom és sok más másoló életét, mert az Ő lehetőségeit semmilyen rendelet nem korlátozhatja!

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennel szerelmétől, mely vagy a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Róma 8,38.39)

Kocsis-F. Ella, hitoktató

„De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid 10, 39)

Ragadjunk meg minden lehetőséget annak érdekében, hogy a hitnek ismerői, megtartói és megélői legyünk!

Krízis Biblia – Covid Biblia - 2020

Svájcból indult az ötlet és kivitelezés, Kínában is követőkre talált és dr. Békefy Lajos református lelkész, közíró által hozzánk is, a Királyhágómellékre is megérkezett ez a motiváló hír.

Idén március közepén valami olyan dologgal találkoztunk, amely a mai napig meghatározza és korlátozza mindennapi életünket.

Ez a jelenség a társadalom minden területén jelen van, így az egyházi életvitelre is rányomja bélyegét. Lassan, sajnos, kiürülnek a templomaink, mert csak korlátozott létszámban, feltételek szabályozta rendben lehet résztvenni az istentiszteleteken.

Nekünk azonban, hiszem, ennél sokkal többre van szükségünk, több időt akarunk Istennel eltölteni. A templom az imádság és a közösségi hitélet helye, azokat az alkalmakat, amelyek elmaradtak, nem pótolhatjuk, azok a maguk megszokott rendje szerint már nem fognak visszatérni.

Azonban van más módja annak, hogy Isten közelében, Vele, igenis, több időt töltsünk. Mert addig vagyunk igazán Istenéi, amíg az Ő dolgaival vagyunk elfoglalva.

Rohanó világban, sebes ritmusban élünk, mindenki siet velünk együtt, alig állunk meg, vagy ha igen, akkor is csak felületesen.

Álljunk meg! Töltsünk tartalmas, minőségi időt Isten közelségében!

Másoljuk le a Bibliát! Forgassuk Isten Üzenetét kezeinkben és szívünkben!

Erre az áldozatos szolgálatra hívunk gyermekeket, ifjakat, felnőtteket, mindenkit, aki szeretne részese lenni egy ilyen egyedi munkának, közös tevékenységnek. A másolás során lényeges az, hogy lassan, átgondolva, erre időt szánva másoljuk a szent Könyv tartalmát. Amely különleges, hiszen elvisz bennünket egy sajátos korbá, szokásvilágba és hangulatba is. Kérjük, hogy Isten az Ő Szentlelke által indítson bennünket és neveljen, formáljon bennünket ilyenképpen is az Ő szent Igéje által!

A másolás formája, módszertana: A Károli Gáspár által fordított Bibliákat használjuk. A4-es méretű, bármilyen színű lapokra írjunk, 5 cm-es lapszélt hagyva a bal oldalon, csak egyik oldalra írjunk, tüntessük fel a fejezet címét és számát, pld: Mózes első könyve, 1 rész..., a lemásolt rész végén lehet díszíteni, ízlés és tehetség szerint a munkalapot.

A másoló tüntesse fel a nevét: Másolta:...

Olyan írószert használjunk, ami szépen látszik és maradandó.

Majd, ha ki-ki befejezte az általa vállalt részt, egy külön lapra jegyezze le, mit jelentett számára ez a munka?

Mi lesz a sorsa a lemásolt Szentírásnak?

Nos, irattartókba begyűjtjük, digitalizáljuk, majd be-
kötetjük.

Egyházkerületünk 2021-ben lesz 100 esztendő, méltó ajándék lesz ez elsősorban nem a Levéltár számára, hanem a gyülekezetek számára. Nem szeretnénk csak a Levéltár polcaira elhelyezni és ott pihentetni ezt a nagyszabású munkát. Célunk, hogy ez a hosszú nyúló krízis időszakban született Biblia elinduljon a gyülekezeteink felé, elkezdődjön a szomszédolás, látogassuk meg egymást, ismerjük meg akár a szomszéd gyülekezetet is! Az éppen látogató kis vagy nagyobb csapat vigye a Bibliát és az élő Igét, bizonyoságtétel által, legyen valaki, aki kész elmondani, mit jelentett számára ebben a másolói munkában részt venni.

Legyen nekünk egy olyan Bibliánk, amely utazik, látogat és egy-egy bizonyoságtévé lélek által megszólal.

Mindezt tegyük Isten dicsőségére, Belé vetett hitünk elmélyítése és életünk megjobbítása érdekében! Isten legyen ebben segítségünkre!

Dénes István Lukács
generális direktor

Vinczéné Pálfi Judit
előadótanácsos

Legyünk többet Isten közelében a Krizis Biblia – Covid Biblia másolásában

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége egy kiemelten megtisztelő felkérést kapott az Egyházkerületi Missziói-diakóniai Ügyosztály részéről, a Krízis Biblia-Covid Biblia kézi másolásában. Örömmel és lelki vágyódással fogadtam el a felkérést, hiszen mi is részesei lehetünk ennek a nagyszerű kezdeményezésnek. Számunkra a Mózes III. Könyvét jelölték ki másolásra, szétosztva az egyházmegyei presbiteri szövetségeknek a következőképpen:

1. Tóth András - Mózes III. Könyve 1, 2, 3. rész (Sarmaság)

2. Lakatos Nella - Mózes III. Könyve 4, 5, 6. rész (Nagybánya)
3. Mészáros János - Mózes III. Könyve 7, 8, 9. rész (Szekelyhíd)
4. Illés Jenő - Mózes III. Könyv 10, 11, 12. rész (Szatmár)

5. Péter Emilia - Mózes III. Könyve 13. rész (Nagyvárad)
 6. Vasil István - Mózes III. Könyve 14. rész (Nagyvárad)
 7. Vasil Mária - Mózes III. Könyve 15. rész (Nagyvárad)
 8. Almási Emese Piroska - Mózes III. Könyve 16, 17, 18. rész (Lele)
 9. Kis Erzsébet - Mózes III. Könyve 19, 20, 21. rész (Arad)
 10. Szűcs János - Mózes III. Könyve 22, 23, 24. rész (Szilágysomlyó)
 11. Kocsis F. Ella - Mózes III. Könyve 25, 26, 27. rész (Sarmaság)
- Tóth András, a KRE PSZ elnöke**

Visszatekintés

„Viseljetek gondot azzért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett, az Isten Anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap.Csel.20.28)

A 2016-ban megválasztott Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége célul tűzte ki, hogy gondoskodik a kerület presbiterének bibliai, egyházi, lelki neveléséről. Feladatának tekintette, hogy a szövetség tagjai ismerjék Isten szavát, igéjét, buzdítsa őket annak olvasására, hallgatására, és a képzések szervezése által is erre ösztönözze a presbitereket. A szövetség kiválasztott igei mottója Pál apostol „búcsúbeszéde” lett, hiszen ez egy felszólítás, intés, figyelmeztetés a presbiterek fele, hogy kiválasztottként gondját viseljék a helyi közösségeknek, gyülekezeteknek. Ezt a kezdeményezést *Nt.Forró László* lelkészi főjegyző is pozitívnak tekintette „*A Presbiteri Szövetség léte és jövője*” címmel tartott előadásában a szövetség 2019-ben tartott konferenciáján.

Első alkalommal az *Emmaus* kurzusra került sor 2017 áprilisában, amikor az egyházmegye elnökei, főgondnoki *Nt.Vinczéné Pálfi Judit* egyházkerületi missziói előadótanácsos és *Nt.Dénes István Lukács* generális direktor irányításával ismerkedtünk azzal a Bibliai történetekkel tartalmazó „tananyaggal”, amelynek segítségével

a mai kor embere is interaktív formában közelebb kerülhet Istenhez.

2017 szeptemberében elnökségi ülés keretén belül a képzés anyagát ismertük meg, ami magába foglalja a Szentírás, a Hitvallások, a református egyház törvényeire vonatkozó paragrafusokat. A képzések az egyházak, a Sulyok István Teológiai Tudományok Intézete valamint a kerületi szövetséggel való szoros párbeszéd alapján működnek, célja, hogy élő egyházzá váljon a mai református egyház. Évente két alkalommal két-két napra gyűltünk össze, hogy meghallgassuk *Dr. Papp György*, a Kolozsvári Református Protestáns Teológiai Intézet Ó-és Újszövetségének adjunktusa, a héber és görög nyelv tanárának előadásait.

A képzés 2018 áprilisában indult (55-60 presbiter vett részt a kerületből a találkozókon), amikor az Ószövetségi ismeretek, Bölcsességirodalom -Jób könyve, Zsoltárok könyve, Példabeszédek könyve, Prédikátor könyve, Énekek éneke, Próféták könyve „anyagát” ismertük meg.

2019-ben az Újszövetség tanulmányozására került sor, amikor a Történeti könyvek (evangéliumok, Aposto-

lok cselekedetei) az Apostolok levelei, a Prófétai könyv, a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás „anyaga” került „feldolgozásra”. A következő két évben a felekezeti ismeret és egyházi ismeret témájával foglalkoztunk.

Dr. Papp György professzor úr előadása „A történelmi egyházak” moduljának keretén belül a más, körülöttünk élő keresztyén felekezetek bemutatására fókuszált. A felekezeti ismeret lehetőséget biztosít arra, hogy a különféle vallási közösségek által fölvetett kérdéseket az Ige mérlegén megvizsgáljuk, a problémákra megoldást találjunk, és hirdessük az ide vonatkozó igei üzenetet. Ezért jó, ha minél több felekezetet ismerünk, mert akkor annál jobban fogjuk ismerni a saját egyházunk életét és így könnyűszerrel háríthatjuk el az alaptalan, felszínes kritikákat, jobban törekedhetünk erősségeinkért.

Istenünk segedelmében bízva reméljük, hogy amint a járványügyi helyzet normalizálódik, presbiteraink képzései folytatódni fognak egyházunk és a saját maguk épülését szolgálva.

(Lakatos Nella beszámolója nyomán)

Bármilyen is jöjjön,
Isten kész arra,
hogy fogja a kezéd,
tanácsoljon,
és mindent a javadra
fordítson!

maiige.hu

Szilágyi Domokos: Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.

Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

„...mert idejében aratunk, ha meg nem lankadunk” (Gal 6,9)

Tisztelt keresztyén testvéreim!

Sajnos ez az esztendő számunkra igen elszomorító, mert eltervezett dolgainkat Isten másképpen látta jónak. De mi ezt így kell elfogadjuk, mert az Ő akarata ellen úgysem tehetünk. Azért nekünk soha sem szabad meglankadnunk, hiszen tudjuk azt, hogy amennyiben imádságos szívvel vagyunk Isten iránt, és nem halasztunk el egyetlen alkalmat sem az Istennel való találkozásra, ha kissé később is, de még idejében fogunk aratni. Bízva az Úr kegyelmében és irántunk való szeretetében remeljük, hogy az elkövetkezendő esztendőben életünk rendje visszaáll a normális kerékvágásba, és akkor jobban meg fogjuk becsülni mindazt a sok jót, amit Isten ad számunkra. Megszokott közösségeinkben majd találkozhatunk egymással, ünnepeinken és mindazon alkalmakon is, amelyeket közösségeinkben rendezni szoktunk. Mindent meg kell tennünk, hogy hittestvéreinkkel együtt közösen tudjuk Istent imádni, és akkor lesz megmaradásunk, és az Ő nevének dicsőítésére élhetünk.

A Szatmári Református Egyházmegye presbiteri szövetsége nevében kívánok Egyházkerületünk minden előjárójának, lelkipásztorának, presbiterének és minden egyes tagjának erőt, egészséget, kitartást és mindenki lankadatlanul imádkozzon és könyörögjön az Úrhoz, hogy múltjék el ez a keserű helyzet a világból, amely egyháztagjainkat is sajnos megviseli, elidegeníti egyháztól és egymástól is egy szebb és áldottabb jövő reményében.

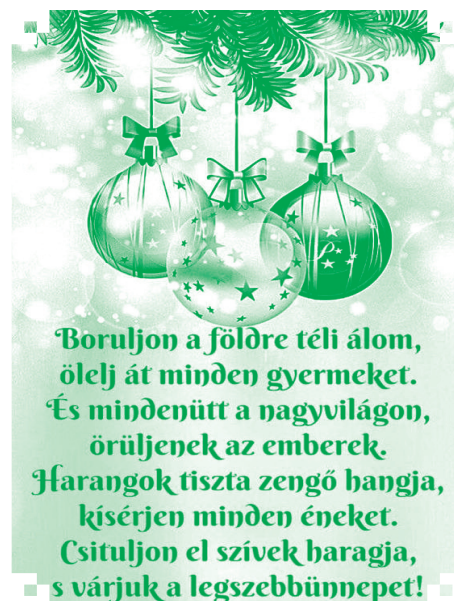
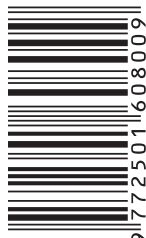
Áldás, békesség Istentől!

Illés Jenő, a SzRE PSz elnöke

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség programtervezete A 2021-es év központi eseménynaptára

2021. március 6.	Közgyűlés
2021. április 17.	Presbiterképzés
2021. július 10.	Presbiterképzés
2021. augusztus 28.	Konferencia
2021. október 9.	Elnökségi ülés

Az Úr Isten vezessen,
és adjon nekünk bölcsességet
terveink megvalósításában!

Tóth András, a KRE PSZ elnöke